ॐ

श्रीमद्-आद्य-शंकर-भगवत्पाद-परंपरागत-मूलाम्नाय-सर्वज्ञ-पीठम्
श्री-कांची-कामकोटि-पीठम्
जगद्गुरु-श्री-शंकराचार्य-स्वामि-श्रीमठ-संस्थानम्

श्री-परमशिवेंद्रसरस्वती-श्रीचरण-स्मरणम्

Introduction to the Acharya

Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana who was the 57th Jagadguru Shankaracharya of the Shri Kanchi Kamakoti Peetam incarnated at the Pampa Teertha Kshetra (Hampi, the capital of Vijayanagara Kingdom) on the banks of the Tungabhadra. In the purvashrama, His name was Shivaramakrishna and father's name Parameshvara. He took deeksha in the Kamakoti Peetam as the second Shri Paramashivendra after the 45th Acharya. He was highly dedicated to Shrichakra Puja and Shiva Yoga.

He has written many texts with a unique perspective. He has created a Sahasranama for Para Brahman Itself by compiling a thousand words used in the Upanishads as Vedanta Nama Ratna Sahasra. He composed the Dahara Vidya Prakashika from various Shruti Smriti Purana sources about meditating on Parameshvara in the space of the heart.

He authored a commentary of the Shiva Gita in the Padma Purana, and a commentary by name Veda Sara Sahasra as per the authority of the Veda for

the Shiva Sahasranama in the same Purana. He also compiled from sources Tiruvarur Tyagaraja Mahatmyam, Vibhuti Mahatmyam and Rudraksha Mahatmyam. A Subrahmanya Bhujanga is also attributed to Him.

The famed Shri Sadashiva Brahmendra was His shishya. He had the broadmindedness to praise the jnana of His shishya as "I have not attained that intoxication (of Brahma Nishtha) like him".

Shri Brahmendra, in His many texts and kirtanas, has recalled His Guru with deep adoration. He has extolled Him in many ways such as one who forgives mistakes, who gives Advaita Jnana, and is equal to Paramashiva. In the text Svapnodita, He has mentioned the Guru's anugraha in each verse as "deshika" "deshika".

So let us also remember Him and attain all purushartha-s!

For this, we have compiled some verses about Him by Shri Brahmendra and others, and some from texts composed by Him.

सदाशिव-ब्रह्मेंद्रेति-प्रसिद्धानां श्री-सदाशिवेंद्र-सरस्वती-श्रीपादानां वाचा

हृदये स पदं सदा विधत्तां
स-दयं मे प्रणुदन् प्रमाद-वत्ताम्।
निगमांत-गुरुः परः शिवात्मा
सुगमः साधु-ततेर्यमी महात्मा॥ १॥

यदुदीक्षण-लेशतो जनानां
विदुरद्वैत-मतिं द्वितां धुनानाम्।
तमहं परमांचितं शिवेंद्रं
शम-वंतं शरणं श्रये यमींद्रम्॥ २॥

—कामकोटि-परंपरा-विषयिकायां जगद्गुरु-रत्न-मालायाम्

निरवधि-संसृति-नीरधि´-निपतित-जन-तारण-स्फुरन्नौकाम्।
पर-मत-भेदन-घुटिकां´ परमशिवाचार्य-पादुकां नौमि॥ ३॥

देशिक-परमशिवेंद्रा´देश-वशोद्बुद्ध-दिव्य-महिमाऽहम्।
स्वात्मनि विश्रांति-कृते स-रसं प्रस्तौमि किं-चिदिदम्॥४॥

परमशिवेंद्र-श्रीगुरु-शिष्येणेत्थं सदाशिवेंद्रेण।
रचितेयमात्म-विद्या-विलास-नाम्नी कृतिः पूर्णा॥५॥

—आत्म-विद्या-विलासे

कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि देशिकानुग्रहादहम्।
अतः सर्वे जना यूयमुपाध्वं देशिकोत्तमम्॥६॥

—स्वप्नोदिते

श्रीमत्-परशिवेंद्र-श्री´-देशिकानां वयं मुदा।
अद्वैतानंद-माध्वीक´मंघ्रि-पद्ममुपास्महे ॥७॥

श्री-देशिकोक्त-वेदांत-नाम-साहस्र-मध्य-गान्।
कांश्चिन्नाम-मणीन् पद्य-दामभिर्ग्रथयाम्यहम्॥८॥

—आत्मानुसंधाने

यदपांगतः प्रबोधो´ भव-दुःस्वप्नावसान-करः।
तमहं परमशिवेंद्रं´ वंदे गुरुमखिल-तंत्र-जीवातुम्॥९॥

—सिद्धांत-कल्प-वल्ल्याम्

परमशिवेंद्र-श्री-गुरु-सोम-समुदित-
निरवधि-निर्वाण-सुख-सागरोऽहम्

—"पूर्ण-बोधोऽहम्" इति कीर्तने

निरवधि-सत्त्व-घनो ऽहं
धीर-परमशिवेंद्र-श्रीगुरु-बोधितो ऽहम्

—"आनंद-पूर्ण-बोधो ऽहम्" इति कीर्तने

सदाशिव-ब्रह्मेंद्र-विरचिता नव-मणि-माला

विषयेषु निर्व्यपेक्षं विमलतर-ज्ञान-संपदध्यक्षम्।
परम-करुणार्द्र-वीक्षं परमशिवाचार्य-पादमद्राक्षम्॥ १॥

निर्जित-वादि-मृगेंद्रं भर्जित-मद-मान-काम-वैरींद्रम्।
श्रित-चय-कुवलय-चंद्रं परमशिवेंद्रं भजामि निस्तंद्रम्॥ २॥

वेलातीत-भवार्णव-मग्न-जनोद्धरण-चातुरी-धुर्यम्।
प्रणत-हृदंबुज-सूर्यं परमशिवार्यं प्रणौमि गुरु-वर्यम्॥ ३॥

यत्-करुणा-नीर-निधेर्निर्मल-विद्या-मयो मणिर्लब्धः।
तं देशिक-वरमंतः परमशिवाचार्य-पादमवलंबे॥ ४॥

यस्योपर्याधाय प्रत्यग्-वाङ्मौखरी-भरं स हरः।
मौनमधारयदुचितं परमशिवेंद्रं तमानतोऽस्मि गुरुम्॥ ५॥

व्याकुर्वति सति यस्मिन्नीशानः स्वाधिकार-शैथिल्यात्।
प्रापद् वट-तरु-मूलं परमशिवेंद्रं तमाभजे सततम्॥ ६॥

प्रविततत-नत-जन-मोह-प्रशमन-पद-वाक्-प्रबोधितात्मानम्।
वर-करुणा-भर-जलधिं परमशिवेंद्रं धियां निधिं वंदे॥ ७॥

शमितांतर-संतमसं विरचित-विज्ञान-कैरवोल्लासम्।
कलये परमशिवेंद्रं कमपि सुखाकाश-परिलसच्चंद्रम्॥ ८॥

यन्निष्क्रियं निरंशं सूक्ष्ममलक्ष्यं च शुद्ध-पर-तत्त्वम्।
तत् त्वमसीति वदंतं परमशिवेंद्रं भजेऽहमश्रांतम्॥ ९॥

नव-मणि-मालामेतां गुरु-वर-चरणारविंद-नुति-रूपाम्।
धारयति यस्तु कंठे स जयति कैवल्य-साम्राज्ये॥ १०॥

अन्यैः महद्भिः कृताः श्री-परमशिवेंद्र-स्तुतयः

पंपा-सरस्तट-भुवः परमेश्वरस्य
पुत्रः सदाशिव-रतः शिवरामकृष्णः।
तस्माद्वाप्य नियमं नियमी निरस्त-
संगोऽध्युवास सदनं खलु काम-नेत्र्याः॥ १॥

श्रीचक्र-पूजन-रतः शिव-योग-लंबी
श्री-देशिकेंद्र-वचसा श्रित-काम-पीठः।
आचार्यकं छवि-समं विदधावकामः
कामेश्वरी-मनु-पुरश्चरणैक-दक्षः ॥ २॥

स पार्थिवे पार्थिव-देह-दूरं
नभो नभस्यच्छतमोऽच्छ-पक्षे।
अवापदापद्-विधुरो दशम्यां
दशम्यसौ दीनशके शकाब्दे॥ ३॥

—कामकोटि-परंपरा-विषयिकायाः पुण्य-श्लोक-मंजर्याः परिशिष्टे श्रीमद्-आत्मबोधेंद्रसरस्वती-यति-विरचिते

सदाशिव-श्री-ब्रह्मेंद्र´-धृत-स्व-पद-पादुकान्।
धीरान् परशिवेंद्रार्यान्´ ध्यायामि सततं हृदि॥ ४॥

—कामकोटि-परंपरा-विषयकः जगद्गुरु-परंपरा-स्तवः श्री-सुदर्शन-महादेवेंद्र-सरस्वती-श्रीचरण-विरचितः

भुवनाद्भुतानुभावं´ परमशिवेंद्राभिधं भजामि गुरुम्।
यदपांग-व्यापारः´ पुंसां संसार-तारको भवति॥ ५॥

—नल्लाध्वरि-प्रणीतः स्वोपज्ञ-अद्वैतरसमंजरी-व्याख्या-भूतः परिमलः

श्री-परमशिवेंद्र-वागमृतम्

नमामि गणिनं स्कंदं´ सदाशिवमुमा-पतिम्।
उमां च हिमवत्-पुत्रीं´ ब्रह्म-विद्या-स्वरूपिणीम्॥ १॥

अक्ष-माला-पुस्तक-श्री´-वरदाभय-लांछितम्।
कल्याण-रूपं कलये´ हृदये सुस्थितं महः॥ २॥

शंख-चक्र-धरं श्यामं´ शरच्चंद्र-सुशीतलम्।
भक्तेष्ट-द-पदं नौमि´ सुर-सिद्ध-निषेवितम्॥ ३॥

येषां कटाक्ष-लेशेन´ तीर्णः संसार-सागरः।
तेषां गुरूणां पादार´विंद-द्वंद्वं भजाम्यहम्॥ ४॥

अनुभूय स्वमात्मान´मनुसंधानमादरात्।
वेदांत-नाम-रत्नानां´ सहस्रेण करोम्यहम्॥ ५॥

सखे हा किं कुर्मः किमिति कथयामश्च कथमुत्-
तरामः संसारं क्व नु च विभवामो वयमिति।
इतीदृक्-चिंताब्धौ हृदय विनिमज्ज्यालमनिशं
गुरुं शोक-ध्वांते तरणिमवलंबस्व तरणिम्॥ ६॥

—वेदांत-नाम-रत्न-सहस्रम्

नत्वा गणेश्वरं स्कंदं´ सांबं सद्-गुरुमेव च।
दहराख्य-परेशान´-ध्यान-रीतिः प्रकाश्यते॥ ७॥

—दहर-विद्या-प्रकाशिका

उमापत्य-मुमा-जानि´मुमां चोमा-सहोदरम्।
पद्मामुमा-ननंदारं´ विधिं वयमुपास्महे॥ ८॥

पंचाक्षर-तनुं पंच´-वदनं प्रणवं शिवम्।
अपार-करुणा-रूपं´ गुरु-मूर्तिमहं भजे॥ ९॥

नत्वा सर्व-गुरुं सांबं´ लीला-मानुष-विग्रहम्।
रामं च शिव-गीताया´स्तात्पर्यं वर्ण्यते मया॥ १०॥

क्वेयं गीता शिव-प्रोक्ता´ गंभीरोपनिषन्मयी।
क्वाहं मंद-मतिर्हंत´ शंभोराज्ञा गरीयसी॥ ११॥

—शिव-गीता-तात्पर्य-प्रकाशिका

महदादि-विशेषांतं´ जगद् यस्याः समुत्थितम्।
यस्यामेव लयं याति´ वंदे तामंबिकामहम्॥ १२॥

गुरु-मूर्ति-धरां गुह्यां´ गुह्य-विज्ञान-दायिनीम्।
गुह्य-भक्त-जन-प्रीतां´ गुहायां निहितां नुमः॥ १३॥

—वेद-सार-सहस्रम्

गणेशं नमस्कृत्य गौरी-कुमारं
गजास्यं गुहस्याग्र-जातं गभीरम्।
प्रलंबोदरं शूर्प-कर्णं त्रि-णेत्रं
प्रवक्ष्ये भुजंग-प्रयातं गुहस्य॥ १४॥

पृथक्-षट्-किरीट-स्फुरद्-दिव्य-रत्न-
प्रभाक्षिप्त-मार्तंड-कोटि-प्रकाशम्।
चलत्-कुंडलोद्यत्-सुगंड-स्थलांतं
महानर्घ-हारोज्ज्वलत्-कंबु-कंठम्॥ १५॥

कुमारं वरेण्यं शरण्यं सु-पुण्यं
सु-लावण्य-पण्यं सुरेशानुवर्ण्यम्।
लसत्-पूर्ण-कारुण्य-लक्ष्मीश-गण्यं
सु-कारुण्यमार्याग्र-गण्यं नमामि॥ १६॥

—सुब्रह्मण्य-भुजंगम्

❀❀❀